

РЕШЕНИЕ

№ 101

гр. Пловдив, 06.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ПЛОВДИВ, 2-РИ ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на дванадесети май през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Станислав П. Г.

Членове: Стоян Ат. Германов
Христо В. Симитчиев

при участието на секретаря Анна Д. С.а
като разгледа докладваното от Христо В. Симитчиев Въззивно гражданско дело № 20235000500093 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл.258 и сл. ГПК.

Образувано е по въззивна жалба с вх. №262455/12.12.2022 г. от К. против Решение № 260018 от 29.11.2022 г., постановено по гр.д. № 31/2021 г. по описа на Окръжен съд - гр. Хасково.

С постъпилата от К. уточняваща молба вх.№1854/08.03.2023г. е уточнено, че горепосоченото решение на Окръжен съд - гр. Хасково се обжалва само в частта, в която не е уважен предявеният от К. иск:

1. срещу ответника В. Н. И., с ЕГН: *****, относно **сумата от 800 лв.** (осемстотин лева), внесена и изтеглена от В. Н. И. по спестовна сметка IBAN в „Б.П.Б.“ АД, както и относно сума в общ размер на **1638.96 лв.** (хиляда шестстотин тридесет и осем лева и деветдесет и шест стотинки), представляваща изпратени парични преводи от В. Н. И. от банкова сметка IBAN, разкрита в „Б.П.Б.“ АД.

2. срещу ответника М. Ж. М. с ЕГН: *****, относно сума в размер на **1 389.10 лв.** (хиляда триста осемдесет и девет лева и десет

стотинки), представляваща изпратени парични преводи от М. Ж. М. IBAN, разкрита на нейно име в „Б.П.Б.“ АД.

С оглед направените от жалбоподателя уточнения, първоинстанционното решение, в останалата му част, не е предмет на обжалване.

В жалбата се поддържа, че първоинстанционният съд се е произнесъл по материалноправния въпрос за характера на паричните средства, преминали през банковите сметки на ответниците, но неналични към края на проверявания период, в противоречие със закона и съдебната практика, в която връзка са изложени конкретни съображения.

Формулирано е искане до настоящия съд, на основание чл. 271, ал. 1 от ГПК, да реши спора по същество, като отмени като неправилно решението в обжалваната му част и уважи исквете на К. срещу В. Н. И. с ЕГН: *****, и М. Ж. М., ЕГН ***** за горепосочените суми.

В законния срок, вкл. след отстраняване на нередовностите, отговори по жалбата не са подадени от насрещните страни.

След преценка на материалите по делото, направените от страните твърдения и възражения и развитите в жалбата доводи, в аспекта на чл.269 ГПК, Пловдивският апелативен съд намира следното:

Обжалваното решение е валидно и допустимо.

С оглед частта, в която се обжалва първоинстанционното решение, предмет на делото пред настоящата инстанция са предявените от К. обективно и субективно съединени иски срещу В. Н. И. и М. Ж. М. с правна квалификация чл. 141, вр. чл. 142, ал. 2, т. 5, вр. чл. 151 от ЗПКОНПИ.

От ищеца се поддържа, че горепосочените суми, предмет на исковите за отнемане, са постъпили по банковите сметки на посочените ответници и впоследствие са изтеглени, но няма установен законен източник на придобиването им, поради което се иска отнемането им в полза на Държавата.

От заключението на допуснатата пред първата инстанция съдебно-икономическа експертиза се установява, че по банкова сметка на ответника В. И. в „Б.П.Б.“, открита и закрыта през 2011г., е постъпила и впоследствие е

била изтеглена сумата от 800 лв. Установява се също, че през 2016г., от същия е изпратена с паричен превод към трети лица сумата от 1150 лв, а през 2017г., чрез паричен превод е изпратена към трети лица сумата от 250 евро, с равностойност 488,96 лв. Няма спор, че към края на проверявания период, двете суми, общо в размер на **1638.96 лв.**, не се намират в патримониума на проверяваното лице.

От заключението на същата експертиза се установява и че през 2016г., от ответника М. М. са извършени общо 5 парични превода към трети лица, на обща стойност 1389,10 лв. Няма спор, че посочената сума не се намира в патримониума на ответницата към края на проверявания период.

Съгласно Тълкувателно решение № 4/16.05.2023 г., постановено по т. д. № 482021 г. на ОСГК на ВКС, което не е съществувало към датата на подаване на исковата молба и постановяване на обжалваното решение, не подлежи на отнемане в полза на Държавата паричната равностойност на получените суми с неустановен законен източник, както и сумите от придобитото и впоследствие отчуждено или липсващо друго имущество, за което не е установен законен източник на средства за придобиването му, в случай че те не са налични в патримониума на лицето в края на проверявания период и не е установено преобразуването им в друго имущество.

С оглед горесцитираното задължително тълкуване на закона, дадено от ОСГК на ВКС, следва да се приеме, че след като процесните суми, които се иска да се отнемат от всеки от двамата ответници, не се намират в патримониума им в края на проверявания период и доколкото не е установено трансформирането им в друго имущество, същите не подлежат на отнемане по реда на чл.141 и сл. от ЗПКОНПИ. Това, от своя страна, обуславя извод за неоснователност на предявените от ищеца К. искове за отнемане от ответника В. Н. И., с ЕГН: *****, на **сумата от 800 лв.** (осемстотин лева), внесена и изтеглена от В. Н. И. по спестовна сметка IBAN в „Б.П.Б.“ АД, както и на сума в общ размер на **1638.96 лв.** (хиляда шестстотин тридесет и осем лева и деветдесет и шест стотинки), представляваща изпратени парични преводи от В. Н. И. от банкова сметка IBAN, разкрита в „Б.П.Б.“ АД. Неоснователен по същите съображения се явява и искът срещу ответника М. Ж. М. с ЕГН: *****, за отнемане сума в размер на **1 389.10 лв.** (хиляда триста осемдесет и девет лева и десет стотинки), представляваща изпратени

парични преводи от М. Ж. М. IBAN, разкрита на нейно име в „Б.П.Б.“ АД.

Тъй като първоинстанционния съд е стигнал до същия извод и ги е отхвърлил, решението му следва да бъде потвърдено в тази обжалвана част.

На основание чл.157, ал.2 ЗПКОНПИ, К. следва да бъде осъдена да заплати в полза на Съдебната власт, по сметка на Пловдивския апелативен съд, сумата от 76,56 лв държавна такса за въззивното производство.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Решение № 260018 от 29.11.2022 г., постановено по гр.д. № 31/2021 г. по описа на Окръжен съд - гр. Хасково, в обжалваната част, с която са отхвърлени предявените от К. искове:

1. срещу ответника В. Н. И., с ЕГН: *****, относно **сумата от 800 лв.** (осемстотин лева), внесена и изтеглена от В. Н. И. по спестовна сметка IBAN в „Б.П.Б.“ АД, както и относно сума в общ размер на **1638.96 лв.** (хиляда шестстотин тридесет и осем лева и деветдесет и шест стотинки), представляваща изпратени парични преводи от В. Н. И. от банкова сметка IBAN, разкрита в „Б.П.Б.“ АД.

2. срещу ответника М. Ж. М. с ЕГН: *****, относно сума в размер на **1 389.10 лв.** (хиляда триста осемдесет и девет лева и десет стотинки), представляваща изпратени парични преводи от М. Ж. М. IBAN, разкрита на нейно име в „Б.П.Б.“ АД.

ОСЪЖДА К., ЕИК:....., гр.С., пл."С.Н." №6 да заплати в полза на Съдебната власт, по сметка на Пловдивския апелативен съд, сумата от 76,56 лв държавна такса за въззивното производство.

Решението не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____

